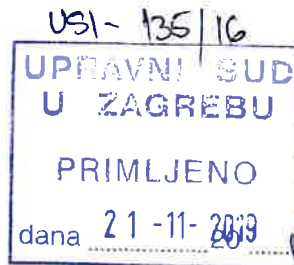

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1093/18-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Slavice Marić-Okičić, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja [redacted] kojeg zastupa opunomoćenik [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske pošte d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-135/16-9 od 30. studenog 2017., na sjednici vijeća održanoj 26. rujna 2019.

p r e s u d i o j e

Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-135/16-9 od 30. studenog 2017.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-08/15-02/40, urbroj: 376-04-15-4 od 9. prosinca 2015. i zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.

Osporenim rješenjem tuženika odbačen je zahtjev za rješavanje spora tužitelja, korisnika poštanskih usluga s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d. Zagreb, zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za vođenje postupka, na temelju članka 41. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj: 47/09. – dalje: ZUP).

Protiv prvostupanjske presude tužitelj je podnio žalbu zbog svih razloga iz članka 66. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS). U bitnome navodi da sud, kao i tuženik, pogrešno tumače propis iz članka 54. i 55. Zakona o poštanskim uslugama. Smatra da iz tih propisa ne proizlazi da bi se prigovor naslovnika pošiljke morao i mogao isključivo odnositi na jednu točno određenu pošiljku, već da je smisao odredbe članka 54. toga Zakona da se korisnik poštanskih usluga zaštiti i u slučaju ako se njegova prava sustavno povrijeđuju. Navodi da njegovi argumenti izneseni u prigovoru i u tužbi nisu raspravljeni, pa je izostala odluka o meritumu spora, čime su povrijeđene odredbe postupka i ujedno činjenično stanje nije utvrđeno i materijalno pravo je pogrešno primijenjeno, jer su odredbe članka 54. i 55. Zakona o poštanskim uslugama svrstane isključivo u procesno pravnu kategoriju iako iste sadržavaju i materijalno pravo koje je tuženi morao primijeniti. Oспорava utvrđenje da u svom prigovoru nije naveo točno određene, konkretne pošiljke, tj. konkretne štetne događaje. Navodi da je u okviru propisane

procedure i rokova u dopisu upućenom HP-u, kao i Povjerenstvu, prigovorio u odnosu na konkretnu pošiljku (paket preuzet u Područnoj pošti u Dubravi) i zatražio postupanje nadležnog kontrolora i sastavljanje zapisnika o uočenoj nepravilnosti, budući da je pošiljka prethodno bila otvorena. Navodi da je sud presudu donio isključivo na temelju očitovanja tuženika i zainteresirane osobe, iako navod HP-a da nisu nađeni propusti u radu ne može biti točan. Smatra da iz članka 37. stavka 9. Zakona o poštanskim uslugama proizlazi da je HP dužan voditi evidenciju o kakvoći pružanja poštanskih usluga, neovisno o tome da li je pošiljka obična ili preporučena, te da sama okolnost da je HP provela internu kontrolu pokazuje da postoji dokumentacija o postupanju s običnim pošiljkama. Navodi i da činjenica što nadležni poštara, nakon pokretanja postupka koji je on inicirao pred Povjerenstvom za zaštitu potrošača, više ne raznosi poštu na navedenom području, i da se problemi zbog kojih je pokrenuo postupak više nisu pojavljivali, upravo dokazuje osnovanost njegovih prigovora. Smatra da prema praksi kakovu propagiraju tuženik i zainteresirana osoba, a koju prihvaća prvostupanjski sud, ne bi nikada bilo moguće dokazati neispravno uručenje ili uopće izostanak uručjenja pošiljke primatelju, što u konačnici oštećuje primatelja, budući da se interno postupanje HP-a može pokriti jednostranim očitovanjem o navodnom nepostojanju propusta. Ponavlja da je u svom prigovoru upozorio na ponašanje poštara dostavljača, koji je slučajno ili namjerno pismovne pošiljke upućene njemu ili nekome od ukućana dostavljao drugim osobama u susjedstvu, sa kojima je u sporu, te da je naveo konkretne primjere, uključujući i neispravnost dostave paketa pošiljatelja „Conrad electronic“, koji mu nije dostavljen na adresu iako se nalazio u svom stanu već mu je odmah ostavljena samo pisana obavijest o prispjeću paketa, za koju je, osim toga, prilikom preuzimanja uočio da je bio otvoren. Navodi također da činjenično stanje nije točno utvrđeno i iz razloga što je sud odbio provesti predložene dokaze, među kojima i njegovo saslušanje. Predlaže da ovaj Sud provede predložene dokaze te prvostupanjsku presudu preinači na način da tužbeni zahtjev usvoji.

Tuženik i zainteresirana osoba nisu dostavili sudu odgovor na žalbu tužitelja.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu, kao i postupak koji joj je prethodio, sukladno članku 73. stavku 1. ZUS-a, ovaj Sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda žalbom pobija niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

Prema stanju spisa razvidno je da je prvostupanjski sud nakon izvršenog uvida u spis tuženika i dokumentaciju dostavljenu u tijeku spora, te nakon održane usmene rasprave, uzimajući u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke sukladno članku 33. stavku 2. ZUS-a, a na temelju razmatranja relevantnih činjeničnih i pravnih pitanja, pravilno ocijenio da je osporeno rješenje tuženika zakonito. U obrazloženju presude izneseni su svi bitni podaci koji proizlaze iz sadržaja spisa i citirane mjerodavne odredbe Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“ broj: 144/12., 153/13. i 78/15.). Sud je također ocijenio tužbene navode, koje tužitelj u bitnom ponavlja i u ovoj žalbi, te je dao valjane razloge za odbijanje tužbenog zahtjeva.

Suprotno navodima tužitelja, iz prigovora podnesenog 27. travnja 2015. davatelju poštanskih usluga Hrvatskoj pošti sukladno članku 54. stavku 1. Zakona o poštanskim uslugama, razvidno je da je tužitelj kao korisnik poštanskih usluga navedeni prigovor podnio zbog problema sa dostavom poštanskih pošiljaka iz poštanskog ureda Dubrava i to zbog povremenih neurednih dostava pismenih pošiljaka, kašnjenja dostave, namjerno oštećenih ili otvorenih pošiljaka ili nedostavljanja istih, odnosno zbog neodgovornih i neprofesionalnih, štetnih postupaka zaposlenika davatelja poštanskih usluga, zbog čega su za korisnike tih usluga nastali nepotrebni problemi, neugodnosti i šteta, tražeći da se navedeno ispita i spriječi takovo daljnje postupanje. S obzirom na sadržaj prigovora povodom kojeg je vođen postupak

koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, pravilno je utvrđeno da je tužitelj iznio općenite prigovore na rad dostavljača davatelja poštanskih usluga u dužem vremenskom razdoblju, te da se ne radi o prigovoru koji se sukladno članku 54. stavku 1. Zakona o poštanskim uslugama može podnijeti na konkretnu poštansku uslugu u propisanom roku. Isto tako, prema postojećim podacima ne proizlazi da je tužitelj u odnosu na dostavu paketa pošiljatelja Conrad electronic, na koju se poziva kao dokaz nepravilnosti i nezakonitosti postupanja davatelja poštanskih usluga, uložio prigovor u smislu navedene odredbe, pa isto stoga nije bilo predmet razmatranja od strane Povjerenstva za pritužbe potrošača, te nije od utjecaja na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u konkretnom slučaju.

S obzirom na navedeno, pravilno je utvrđeno da ne postoje zakonske pretpostavke za vođenje postupka rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga prema članku 55. stavku 1. u svezi članka 54. Zakona o poštanskim uslugama. Stoga je tuženik osnovano zaključio da nisu ispunjene pretpostavke za odlučivanje o osnovanosti zahtjeva tužitelja te je isti pravilno odbačen na temelju članka 41. stavka 2. ZUP-a.

Slijedom iznesenog, prema ocjeni ovoga Suda navodi žalbe ne utječu na donošenje drukčije odluke, te je na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu, 26. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštena službenik

